

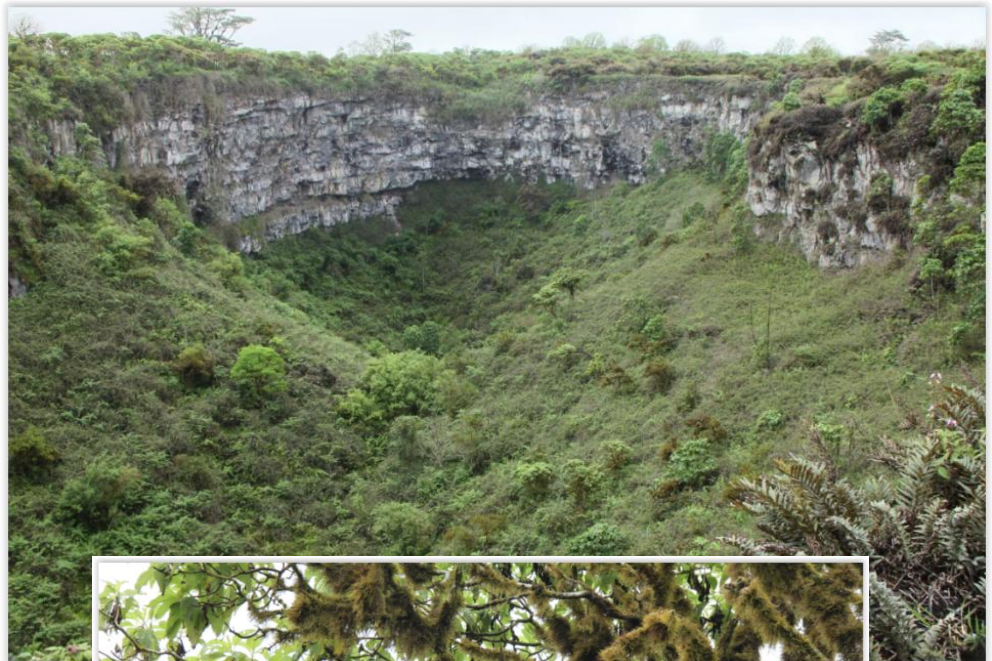
Skildpaddetur og vulkankrater In The Highlands.

Der er noget helt specielt ved at stå så tæt på flere kæmpeskildpadde, som lever i frie omgivelser. I dag tog vi en taxa op til The Highlands – ca. 700 meter over havets overflade.

Første stop var nogle kæmpe krater med junglelignende omgivelser, Los Gemelos. De store kraterer opstod, da vulkanmasserne kølede ned, og så hen over tid (nok rigtig laaaaang tid) skete der et kollaps ned i undergrunden hvilket dannede to store vulkanbjerghuller her i 7 – 800 meters højde.

Her er masser af fugle, planter, blomster og svampe. Der er fugtigt og frodigt. Og så er der de specielle Scalesia træer, der kan blive op til 15 meter høje. På dem gror der mos og andre planter. Som jeg kan forstå det, så er det ret godt træ til at bygge f.eks. huse af. Jeg har set noget af det træ ligge som tømmer, og det har en smukt rødbrun farve med masser af træglød i sig. På vejen hjem kørte vi forbi et lille savværk hvor brede lange rødlig tykke træplader lå i stakke.

Men først skal du med ud til en farm. El Chato 2 Ranch.

Farmen har deres egen kaffebønneproduktion. I hvert fald sælger de kaffebønner, der er produceret af dem på Galapagos. Endnu har vi ikke set en kaffeplantage eller en enkelt plante.

Det jeg vil mene, at de gør mest i på farmen er, at invitere os turister med på en fantastisk tur rundt i de grønne marker, hvor der bor en hel masse frie kæmpe skildpadder. En rolig og alligevel hjertebankende oplevelse.

Vi iførte os gummistøvler fra the Boot House. Så får vi anvist at gå igennem to lavagrotter.

Når vi så kommer ud på den anden side af grotte 2, så venter der os en varm stor velkomst af flere Skildpadder på markerne. Og så er vi frie som skildpadderne til at bevæge os i 2 meters afstand af de store skjolde, som bor i det område.

Skildpadderne er virkelig store. Det er nogle forunderlige (kære) væsner, som de går der i græsset eller ligger i en varm algefylt dam.

Stille og roligt bevæger de sig, som om livet står helt stille for deres skyld, og lidt for os alle sammen - det trænger vi til.

De napper en bid af det meget saftige grønne græs og gumler lidt på det eller lader det hænge i mundvigen til senere nydelse. Deres vejrtrækning kan høres. Som om de indtager en lungefuldt luft og holder det inde – måske siver det stille og roligt ud af de to små næsehuller, som er noget af det,

der gør dem lidt søde at se på. De store gamle dyr er indbegrebet af tranquilidade (roligheden selv). Jeg suger til mig af den ro de udsender, og jeg forsøger ikke at bevæge mig på hurtig Gattevis – jeg vil så gerne lade dem være i deres ro uden at forstyrre.

Vi kommer ret tæt på dem – et par meters afstand er tilladt, og man har lige som heller ikke lyst til at komme tættere på og forstyrre mere end man i forvejen gør.

Hvad mon de tænker om alle os, der dagligt er på besøg, og står rundt omkring dem med hver vores kamera og knipser deres hverdagsøjeblikke?

En af dem kigger direkte på mig med sit lidt stive smil, og jeg kan ikke lade være med at tænke på, at når det stormer (hvis det gør det her) så må vinden gå direkte ind i næsen på den. Den kan selvfølgelig tilte hovedet, så den undgår det, men næsehullerne er uden vindfang overhovedet.

Jeg har ikke tal på hvor mange skildpadder vi ser, men det er mange og store er de.

Jeg går og tænker lidt over om det mon er farmen der kom først, og alle skildpadderne er tilført stedet. Eller om farmen er bygget på Skildpadderens bosted. Hønen eller ægget?

Som noget helt specielt er vi og en skare af andre turister vidne til en parring.

Og så lige noget helt andet. Her på øerne er de ihærdigt i gang med at lave affaldssortering. De er rigtig gode til at stille affaldsspande op med opdeling af affald hit og pist, og hvert hus har sin egen affaldssortering. Det virker som, at sorteringen her på øen faktisk er lidt smartere end den vi sidste år fik indført i Risskov.

De har en vision om helt at undgå plastik. I tolden på vej har over er det forbudt at indføre plastikposer. Jeg havde en 1/2 rulle frostoposer med og et par bæreposer – gode til opbevaring af mad og vådt badetøj. Jeg genbruger mest mulig.

Plastik engangsservice og bestik er også forbudt at indføre. *Hver eneste madkiosk i madgaden her i byen har take away med plast beholdere – hvad skal de ellers gøre?*

Men de er i gang. Og det kan jeg godt forstå. De ligger ude midt i Stillehavet, og de finder SÅ mange havdyr, som har ædt sig igennem de mange tons plastik, der havner i deres og vores alle sammens havvand. Fugle og havskildpadder vikles ind i plastik. Det kan gøre en helt trist at tænke på. Og faktisk går en stor del af det direkte retur til os selv i form af fiskeplastikføde.

I går så jeg en bitte dreng og hans får smide affald i et naturområde. Jeg var ikke i humør til at tage snakken. Men i dag havde jeg gjort det. Mange af os er nogle svin, som vi forbruger og ikke tænker på den fremtid, der skal leves i af dyr og mennesker.

Nå, men her på den organic farm har man også affaldssortering. Det står nogle få meter fra hvor man låner gummistøvler til den fine tur rundt i Skildpaddernes hjemegn.

På vejen hjem til havnebyen Puerto Ayora finder vi ud af, at de mange vejskilte med advarsel om, at der kan være skildpadder, som krydser vejen ikke bare er sat op for sjov skyld.

Pludselig ser vi, at en Skildpadde i det hurtigste skildpaddetrav man kan forestille sig faktisk er på vej fra cykelstien ud på kørebanen, hvor trafikken for Galapagos standard er ret tæt. Jeg håber, den klarede overgangen.

Vi kom hjem i god behold med vores taxamand der forlangte 10 dollars mere end aftalt, hvilket irriterede mig lidt oven på en ret fin tur. Sådan er det bare nogle gange – give an let go.

